

RUZIE IN HUIS

Gespeeld door Rosemary van Nieuwenhove, Axel en Twan Pollet, Sint-Jansteen.

Zij: Ah ... ben je al van onder de douche? Heb je alles goed opgeruimd boven? Je vuil ondergoed in de wasmand gedaan? Ook je vuile sokken?

Hij: Ja, ja.

Zij: En heb je het deksel op de wasmand gedaan. want anders ruikt het straks boven overal naar je zweetvoeten.?

Hij: Zeg alsjeblieft hè! (Hij wil de krant gaan lezen) Wat ben je aan het doen?

Zij: Mijn nagels aan het lakken.

Hij: Nou zeg, dat stinkt nogal. Moet je dat per se nu doen?

Zij: Natuurlijk, want morgen moeten we weg, dat weet je toch? We moeten naar mijn moeder. Die is jarig ...

Hij: Dat meen je niet hè? Nou wilde ik morgen eens op mijn gemak naar de voetbal gaan kijken ...

Zij: Dat is ook wel sterk! Je gaat nooit naar de voetbal en net nu, nu mijn moeder jarig is, wil je er heen. Je kent niet eens iets van voetbal. Het is gewoon een uitvlucht.

Hij: We zullen zeggen dat jij het allemaal weet. Je weet niet eens wat er op een voetbalveld groeit.

Zij: Jawel! Voetballen!

Hij: Allemensen, wat is ze weer leuk vandaag. Trouwens ... duurt dat nog lang dat nagels lakken? Ik val bijna flauw van de stank.

Zij: Nou zeg, ik mag toch wel op mijn gemak mijn nagels lakken zeker? Wat krijgen we nu?

Hij: In de tijd dat jij je nagels lakt, lak ik alle deurkozijnen.

Zij: Ja, dat zal wel... maar eer je er eens aan begint, dat is het probleem. Trouwens ... heb je enig idee wat we voor mijn moeder kunnen kopen?

Hij: Koop ze een naaimachine ... dan kan ze stikken.

Zij: Ga jij nog weg vanavond?

Hij: Nee.

Zij: Blijf je thuis?

Hij: Ja

Zij: Kijk eens aan, dat is gezellig. Meestal moet jij op dinsdagavond toch weg?

Hij: Ja, maar nu wil ik in alle rust mijn krant lezen.

(Hij leest verder en zij ruimt wat op. Dan gaat de bel. Zij gaat erheen en komt terug met een bos bloemen.)

Zij: Ze hebben een boeket afgegeven.

Hij: Voor mij?

Zij: Nee, ik denk voor mij.

Hij: Voor jou?

Zij: Ik denk het. (Leest het kaartje dat eraan hangt.) Aan mijn mooie lieveling, staat erop.

Hij: En van wie is dat dan?

Zij: Dat staat er niet bij. Kijk maar: aan mijn mooie lieveling.

Hij: Ja, ja, het is al goed. Ik weet het nu wel. En jij weet zeker niet van wie die bloemen afkomstig zijn?

Zij: Hoe kan ik dat nu weten als het er niet op staat.

Hij: Wel ja, houd je maar van de domme. Zal ik eens wat vertellen? Die bloemen zijn van je minnaar.

Zij: Neemaar, hoe durf je het te zeggen!

Hij: Jij denkt zeker dat ik achterlijk ben? Daarom vond je het niet leuk dat ik vanavond thuisbleef.

Zij: Wel jij driedubbele ezel. Jij durft nogal wat te zeggen. Het was beter dat je ook eens een keer een bosje bloemen meebracht, dan moest een ander het niet doen!

Hij: Hola, mevrouw is zeker al vergeten wat ik vroeger niet allemaal voor haar meegebracht heb?

Zij: Vroeger ja, vroeger. Toen kon je nog lief en aardig zijn. Toen waren de stenen waarover ik liep te koud. Als ik eens struikelde dan was het: "Heb je je lieve poezevoetjes toch geen pijn gedaan?" En als ik nu struikel dan is het: "Stomme geit, kun je niet uitkijken waar je loopt?"

Hij: En daarom moet een ander je bloemen sturen?

Zij: Nu ben ik al die verdachtmakingen beu! Hier zo ... (ze slaat met de bloemen). Wat denk je eigenlijk wel? Denk je echt dat je zomaar alles mag zeggen?

Hij: Stop daarmee, dat doet pijn hoor.

Zij (blijft slaan): Wat kan mij dat schelen, vervelende vent dat je daar bent!

(De bel gaat. Hij gaat terug in zijn stoel zitten terwijl zij naar de deur gaat. Even later komt ze terug, pakt de bloemen en gaat er mee weg, terwijl ze zegt)

Zij: Ze waren niet voor mij.

Hij (verbouwereerd): Wel, dan is het goed.

Zij: Zeg lieverd...

Hij: Ja.

Zij: ... je geloofde dat toch niet hè, van die minnaar en zo?

Hij: Dat had er nog bij moeten komen ook.

Zij: Ja, het is echt niet waar hoor. (Ze wrijft door zijn haar; hij weert haar af.)

Hij: Alla, stop daarmee, het is al goed.

Zij: Ga je mee slapen? Dan kunnen we in bed nog een spelletje kaart spelen.

Hij: Ja direct. Ga jij maar al.

Zij: Kom nou.

Hij: Ja, als ik mijn krant uit heb.

Zij: Toe, kom nou spelen.

Hij: Sla het dekbed maar al open, ik kom zo.

Zij: Okee, ik zal het bed al een beetje voorverwarmen is dat goed?

Hij: Beter kan het niet.

(Zij af)

Hij: Is ze weg nu? Dat is nogal de moeite: krijgt ze ineens last van een amoureuze aanval. Wacht, eerst nog even bellen.

(Hij neemt zijn gsm)

Hij: Hallo, spreek ik met bloemenzaak 'Flora'? Ah .. het is hier met Janssens. Zeg makker, moet je eens heel goed luisteren: als ik nog eens bloemen bestel voor mijn vriendin en je bezorgt ze weer bij mijn eigen vrouw, dan kun je mij verder als klant wel vergeten, heb je dat begrepen?

ZEEUWSE BABELS

Gespeeld door Rosemary van Nieuwenhove, Axel en Twan Pollet, Sint-Jansteen.

Hij: Dames en heren, van harte welkom. Het bestuur heeft mij hier vanavond uitgenodigd om jullie een beetje te amuseren. Ik vind het, echt waar, heel plezierig dat ik dat mag doen. Alleen, beste mensen, ik zou eens iets anders willen doen dan zeveren en leuteren. Daar heb ik een hele week over lopen denken, en ik ben eruit gekomen. Jawel, ik heb het gevonden. Weet u wat ik ga doen? Natuurlijk niet. Ik ga iets doen dat jullie van mij nog nooit gehoord hebben. Ik ga zingen. Maar, niet van die strooplidjes van de radio. Niet van 'Je t'aime', 'I love you' of 'Leg uw schouder op mijn hoofd' en meer van die dingen. Ik ga iets cultureels brengen. Ik breng u een opera die samengesteld is uit twee opera's. Een stuk uit 'Rigoletto' en een deel uit 'Paljas'. (Tot publiek) Ja, dat is waar mevrouw, met de paljas uithangen zal ik niet al teveel problemen hebben, maar met Rigoletto...! Dat begint met een heel hoge sol. Daarvoor moet ik dan wel eventjes een aanloopje nemen, want anders haal ik die hoge noot nooit.

(Gaat terzijde staan)

Zij: Goedenavond dames en heren, om nu verder te gaan met ons programma ...

Hij: Hela, hela, hela, wat ga jij nu doen?

Zij: Hoe? Wat doe jij nu?

Hij: Dat mag je toch nooit doen. Ik sta tegen het publiek te babbelen en jij komt daar ineens met je kwebbel tussen. Dat is onbeleefd! Wie heeft er jou opgevoed?

Zij: Jammaar, voor je opging zei je tegen mij: "Als ik opzij ga staan, dan kom jij op. En dus kom ik ..."

Hij: Als ik voor de TWEEDE keer opzij ga staan, dan kom jij op. Niet de eerste, maar de TWEEDE keer. Ik sta daar om een aanloopje te nemen en dan kom jij me in de weg staan.

Zij: Een aanloop. Waarvoor?

Hij: Om te zingen.

Zij (lacht): Zingen? Jij?

Hij: Zeker. Waarom zou ik niet mogen zingen? Ik zing heel erg graag, wist je dat?

Zij: Ja? Zing je echt graag? Waarom leer je het dan niet?

Hij: Wacht even, jij denkt zeker dat je de leukste thuis bent? Zal ik jou eens iets vertellen?

Toevallig ben ik al drie maanden lid van het koor 'De Nachtegaal' bij ons in het dorp. Dat is een koor met 13 mannelijke leden ...

Zij: Ja, zo ...

Hij: Ja zeker. Een club met 13 leden en wij oefenen wel vijf dagen in de week. Wat zeg je daarvan?

Zij: Allemensen, dan ben je toch ook wel niet vaak thuis?

Hij: Tegen wie zeg je het. En dan nog wat, dat is een club met heel strenge regels en van ieder lid wordt verwacht dat hij die regels stipt naleeft. Zo staat er ook in het reglement dat ELK lid tijdens ELKE repetitie twee rondjes moet geven.

Zij: Twee rondjes? Elk lid? Maar, maar ... dat zijn dan 26 pinten, wanneer zingen jullie dan?

Hij: Ah, in het naar huis gaan.

Zij: Ja, ja, maar waarom wil je nu per se gaan zingen, we kunnen toch ook wel een stukje babbelen?

Hij: Babbelen?

Zij: Ja, tegen elkaar en tegen het publiek.

Hij: Over wie?

Zij: Hoe bedoel je: over wie?

Hij: Ahja, je moet toch iemand hebben om over te babbelen nietwaar?

Zij: Dan kun je over iedereen wel iets gaan vertellen. Euh ... euh ...oooooh ... wel, over jou (lacht). God ja, ik weet iets over jou, als ik dat aan de mensen hier ga vertellen ...

Hij: Iets? Zal ik eens wat zeggen: ik weet over jou wel drie ietsen.

Zij: Is da zo? Nee, dan kunnen we het beter maar over iets anders hebben, vind je ook niet?

Hij: Dat lijkt mij ook. Trouwens, ik heb eigenlijk ook een vraagje voor jou. Ik stond vanmorgen op en dan doe ik altijd mee met de gymnastiek op de radio. Om kwart over zeven. We moesten van die man van de radio op ons hoofd gaan staan.

Zij: Dat is een heel goede oefening.

Hij: Vast en zeker, maar als ik op mijn hoofd ga staan, dan zakt al mijn bloed naar mijn hoofd, en ...

Zij: Dat is toch normaal.

Hij: Hoe, dat is normaal? Als ik op mijn benen sta dan zakt mijn bloed toch ook niet naar mijn benen. Hoe komt dat dan?

Zij: Dat komt omdat je benen niet leeg zijn.

Hij: Je bedoelt: mijn hoofd is leeg? Is dat gevaarlijk?

Zij: Welnee, voor jou is dat niet gevaarlijk. Zeg, maar wat ik altijd al ben vergeten om te vragen: ben jij dit jaar nog op vakantie geweest?

Hij: Natuurlijk, je weet toch dat ik elk jaar een grote reis over het water maak.

Zij: Naar Middelburg of Vlissingen of zo?

Hij: Zeg asjeblijft, is dat nu een grote reis? Als ik over het water bedoel, dan bedoel ik over de Atlantische Oceaan, naar Mexico, naar San Juan.

Zij: Naar San Juan, maar je spreekt dat helemaal verkeerd uit. Weet je nu nog niet dat ze in die landen een j als een g uitspreken? Je moet dus San Guan zeggen.

Hij: Is dat zo? Ik ben er maar twee maanden geweest, dus je kunt dan niet alles weten nietwaar?

Zij: Welke maanden ben je daar geweest?

Hij: In guni en guli.

Zij: Ben je daar alleen geweest of samen met je broer, want jij hebt toch nog een broer is het niet? Hoe is het daar overigens mee, met je broer?

Hij: Goed, goed, met onze Wim is het heel goed. Die ligt al een hele tijd in het ziekenhuis.

Zij: Nee toch? Toch niets erg hoop ik?

Hij: Ja, het is maar wat je erg noemt. Hij zal er in ieder geval nog wel een hele tijd blijven.

Zij: Heb je met de dokter gesproken?

Hij: Nee, ik heb de verpleegsters gezien!

Zij: Aan jezelf ken je een ander hè? Jij bent nog al een slimmerik is het niet?

Hij: Zeg asjeblijft, je moet echt niet zo uit de hoogte te doen om dat ene jaar dat jij langer naar school geweest ben dan ik.

Zij: 'n Jaar langer, 'n jaar langer? Pas op wat je zegt, want ik heb toch een paar serieuze opleidingen gevolgd, meneer ...

Hij: Alla zeker, waar heb jij dan wel op school gezeten?

Zij: Weet je dat niet? In Brussel.

Hij: In Brussel? Dat was elke dag een heel eind lopen.

Zij: Wat denk jij, ik ging natuurlijk met de bus.

Hij: Reden er al bussen toen jij jong was? En heb je daar ook nog wat geleerd?

Zij: Natuurlijk. Van alles: Frans, Engels en algebra.

Hij: Zo jong, Frans en Engels en algebra en van alles.

Zij: Ja, dat was al direct vanaf het begin.

Hij: En ken je dan nog Frans en van alles?

Zij: Ja zeker.

Hij: Zeg dan eens in het Frans: "Dag meneer, hoe is het ermee?"

Zij: Dat is doodeenvoudig: "Bonjour monsieur, comment allez-vous?"

Hij: En in het Engels?

Zij: Goodday sir, how do you do?

Hij: En in het algebra's?

Zij: Maar mensen toch! Hoe dom doe jij nu? Ik ben beschaamd in jouw plaats.

Hij: Nu kan ik het niet goed meer volgen hoor, ik ...

Zij: Nee, jij hebt het nog nooit goed kunnen volgen. Jij bent een echte dommerik!

Hij: Dat is sterk: Ik stel een vraag ... jij kunt er niet op antwoorden en dan ben IK de dommerik! Jij had in de politiek moeten gaan, je zou het er ver geschopt hebben.

Zij: Zullen we maar stoppen met die babbel, want hier wordt ook niemand wijzer van? We kunnen beter met de sketches beginnen, denk je ook niet?

Hij: Ik geloof het ook. Mensen tot straks.

